

JÓZSEFVÁROSI HARANGSZÓ 2018. június 17.

A hét szentje: GONZÁGA SZENT ALAJOS szerzetes

1568-ban született a lombardiai Mantova közelében a Castiglione hercegi családból. Édesanyjától jámbor nevelést kapott. Már fiatal korában megtanulta, hogy heves természetét fékeznie kell. Apród volt Firenzében, majd Madridban II. Fülöp király udvarában. Komolysága és vallásossága már akkor feltűnt. A hercegséghez való jogát átengedte öccsének és 17 éves korában belépett a Jézus Társaságba, miután hosszas kérés után apja megadta erre az engedélyt. Szerzetesnövendék volt Rómában, amikor ott kitört a pestisjárvány. Önfeláldozóan ápolta a beteget, majd őt is elragadta a járvány. 1591. június 21-én halt meg, Rómában. Ünnepe: június 21.

PLÉBÁNOSI GONDOLATOK

A plébánia – az egyház tanítása szerint – eucharisztikus közösség. Ezért örülök, és köszönet mindazoknak, akik a napi szentélmánson részt vesznek. Így is kifejezték közösségünkhöz való tartozásukat... A templom falain kívülre is vihettük – közösségbe tömörülve – a köztünk lakó Jézust az úrnapi körmeneten. Tanúságot tettünk: ez Jézus - Józsefvárosi - népe! A NEK-ra készülve, a 2. év központi gondolata a KÖZÖSSÉG, a mise. Egy pár gondolat, hogy a mögöttünk lévő éves időszakot, a 2. évben minél konkrétabban folytathassuk, minél több gyümölcsöt terelve tanuló/értve a közösség lényegét... KÖZÖSSÉG

1. Az úrnapi szentmise szövegei tele voltak a közösségre utaló gondolatokkal. Íme egy pár idézet:

- Tanítványai megkérdezték Jézust: Mit akarsz, hova menjünk, hogy elkészítsük számodra a húsvéti vacsorát? – Nem számoltam össze, de többen megmozdultak nálunk is (önként, vagy felkérésre), akik részt vettek az ünnep előkészítésében.

- ... hogy egyházaad mindig egy legyen...

- ... hogy szeretetlakomádra, a szentmisére szóló hívásnak mindig örömmel és áldozatkész lélekkel engedelmeskedjünk (akár meleg van, akár hideg van, esik az eső, stb.)!

- ... hogy minden ember az egy hit világosságában éljen, és szeretetben forrjon egyggyé...

- Kérve kérünk, gyűjtsön egybe a Szentlélek mindnyájunkat, akik Krisztus testében és vérében részesülünk.

- Egyházaad... add meg teljes egységét...

- sok énekben is... pl. forrassz egyggyé békességben...

2. Közösség. Szép, világos magyar szó. - Jelenti azt is, hogy pl. ma is jelentkezett valaki a plébánián, hogy hozzánk/templomunkhoz szeretne tartozni. „Voltam máshol is (...), de én ezt választom, ide fogok járni”. Más valaki pedig „ma tért vissza”.

- De jelenti azt is, hogy legyen közünk egymáshoz! – Legalább, akik templomunkba járnak, ismerkedjenek egymással, merjék megszólítani egymást...

- Sok program van. Mind-mind alkalom arra, hogy közelebb kerüljünk egymáshoz, jobban megismerjük egymást... - Ki, mit tesz ezért, a közösséggé válásért?

- Hála Istennek sokan vannak, akik nem csak vasárnapi misére járnak, hanem a különböző felnőtt hittanokra is. Vannak különböző csoportok is. – De ezek mennyire nyitottak mások felé, mennyire törekszenek arra, hogy a „közösségek közössége” egyház legyen?! Az Egy-házat, az Egy plébániai közösséget építik? - Külön kérdés: kinek, milyen kapcsolata van a közösség vezetőjével (a plébánossal)?

3. Elkötelezettség - Az élet sok területén ez nagy hiánycikk!

- Nálunk? Mennyi plébániai elkötelezett keresztény van? – Ehhez a plébániához tartozom, lehet rám számítani: lelkiekben, anyagiakban, fizikai munkában... tettekben...! Öröm és hála, hogy vannak. Komoly névsor jönne össze ezekből is!

- Évente van egy pár – előre tudott – program. Aki plébániánk igazán elkötelezett tagja, az mindent megtesz azért, hogy részt vegyen ezeken. Más programot nem szervezek erre az időpontra! Itt a helyem! (Legutóbb pl. az úrnapi körmenet, legközelebb a hittan évszázó szentmise). December végéig (sőt már a jövő évre is!) be van írva programunkba/naptárunkba!

- Természetesen örülök azoknak is, akik még „távolabb” vannak, ismerkednek... de már rendszeresen templomunkba járnak. Bátorság! Szabad közelebb jönni!

4. A NEK célja nem az, hogy majd 2020-ban egy misén, vagy majd egy hét (egy-két) programján, kongresszuson részt vegyünk. Fő cél (és gyümölcs), hogy az előkészület 3 éve alatt eucharisztikus emberek, közösség, Egy-ház legyünk! Ehhez igyekszünk már most minden nap hozzátenni valamit.

Indításnak ennyi... Még sokat fogunk róla elmélkedni, tanulni, beszélni, és remélem tenni is...

Jézus, Te közösséggé próbáltad formálni apostolaid, tanítványaid. Ezt akarod, teszed ma is. Segíts bennünket, hogy vevők legyünk szándékod megvalósításában: „Legyenek mindnyájan egy”!

A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme, az Atyaisten szeretete és a Szentlélek egyesítő ereje legyen mindnyájatokkal! *Tóni atya*

HÍVOM A CSALÁDOKAT 2018 JÚNIUSÁBAN (I.)

– Bíró László püspök levele

Hívom a családokat, házaspárokat, jegyeseket és szerelme- seket, a családokat szerető szerzetes- és paptestvéreket, és mindenkit, aki a család és az élet mellett áll! - Folytatom a Világiak, Család és Élet Pápai Tanácsa által írt és Ferenc pápa Amoris laetitia (AL) kezdetű apostoli buzdítására alapozott katekézissorozat alapján a szent család történetének elemzését. Isten nagy vágya. „Mindnyájan, akik hallották, csodálkoztak okosságán és feleletein.” (Lk 2,47) Jézus a templomban tanítókkal találkozik, kérdezi őket és kérdéseikre válaszol. Intelligenciája lenyűgöz és meglep mindenkit. Feltűnő, hogy nem tanít, hanem párbeszédet folytat, mindenkit meghallgat és mindenkinek válaszol. Idegen emberekhez szól, és szavai megérintenek mindenkit. Nemcsak az a képessége mutatkozik meg, hogy mindenkivel személyes kapcsolatba tud lépni, hanem az a vágya is, hogy mindenkire szóljon, mert „azt akarja, hogy minden ember üdvözljön és eljusson az igazság ismeretére” (1Tim 2,4).

A megváltás isteni kegyelmét a Fiú nyilatkoztatja ki. Az isteni kegyelem áradását nem állítja meg sem a bűn vagy a gyengeség, sem az emberi nyomorúság, sőt, ha „a kegyelem kiárad, hiába marad meg a bűnre való hajlandóság, felülmúlja azt a szeretet, amely lehetővé teszi, hogy előretekintsünk és megváltoztassuk életünket” (Misericordia et Misera 1). Az Egyháznak az a küldetése, hogy minden embernek hirdesse Isten irgalmasságát, az evangélium dobogó szívét. Helytelen és félrevezető azt gondolni, hogy Isten irgalmasságát jutalmul adja annak, aki felhagyott a vétkes életmóddal. Isten irgalmát nem lehet megszerelni vagy megvásárolni, az mindig mindenkinek ingyenes ajándék. Az Atya távozása napjától kezdve hazavárja a tékozló fiút, hogy megérkezésekor a legszebb ruhába öltöztetve új életre keltse. A megtérést Isten kegyelme teszi lehetővé, nem a megtérésnek köszönhető a kegyelem. Csodálatos, ahogy Isten az emberi szívbe beülteti a megtérés és az új élet iránti vágyat. Senki, legyen bármilyen nyomorult helyzetben vagy állapotban, nincs kizárva Isten irgalmából. Az irgalmas Atya tárt karral várja azokat, akik bármilyen okból nem az evangéliumi eszmény szellemében élnek.

Idézzetek fel családi, rokoni, baráti vagy ismerősi körből olyan „tékozló fiúkat”, akik hazatértek! Kik és hogyan segítették hazatalálni őket?

„Fontos éreztetni azokkal az elváltakkal, akik új kapcsolatban

élnék, hogy részei az Egyháznak, nincsenek kiközösítve, nem is szabad ilyenekként kezelni őket, mert tagjai maradnak az egyházi közösségnek.” (AL 243) Ez azonban nem jelenti azt, hogy megkérdőjelezzük az Egyháznak a szentségi házasság felbonthatatlanságára vonatkozó tanítását. „Az Egyház a házassági kötelék minden megszakadását Isten akaratával ellenkezőnek tartja” (AL 291), mert „Isten a házasság felbonthatatlanságát úgy adja, és úgy akarja, mint annak a teljesen hűséges szeretetnek gyümölcsét, jelét és követelményét, amellyel Isten szereti az embert, s amellyel az Úr Krisztus szereti Egyházát” (Familiaris consortio 20). Az egész egyházi közösséghez szól Ferenc pápa felhívása: „Legyen a házasság előtti és a házasság alatti pasztoráció központi kérdése a házassági kötelék. Tartalmazzon olyan elemeket, amelyek hozzásegítenek a szeretet érlelődéséhez és a nehéz pillanatok leküzdéséhez. Ezek az elemek ne csak elméleti igazságokról szóljanak, ne is korlátozódjanak csak azokra az értékes lelki erőforrásokra, amelyeket az Egyház fölkinál, hanem adjanak gyakorlati megoldásokat, kipróbált jó tanácsokat, a tapasztalatból merített stratégiákat, pszichológiai iránymutatásokat is. Mindez együttesen a szeretet pedagógiájához tartozik, hogy belsőleg mozgásba hozhassa a fiatalokat, nem hagyva figyelmen kívül aktuális érzékenységeiket. Ugyanakkor a már jegyben járók felkészítésénél meg kell jelölni számukra azokat az intézményeket és személyeket, tanácsadókat vagy megfelelő családokat, akikhez segítségért fordulhatnak, ha nehézségeik támadnának. Emellett azonban soha nem szabad megfeledkezni arról, hogy fölkináljuk nekik a szentségi kiengesztelődést, mely Isten irgalmas megbocsátásával és gyógyító erejével lehetővé teszi a korábbi élet és az adott kapcsolat tévedéseinek és bűneinek letételét.” (AL 211)

Osszátok meg tapasztalataitokat a családközösségek, egyházi mozgalmak házaspárok számára szervezett preventív segítségnyújtásáról! (- folytatása következik -)

ÚRNAPI GONDOLATOK

Vasárnap Úr napja volt és kevesen voltak a miséken.
Itt a nyár, a jó idő, és minden általunk fontosnak tartott dolog. Rohanásban vagyunk, sok minden elvonja a figyelmünket a fontosról. Úgy tűnik, a világ teljesen az ördög uralma alá kerül, ha még mi keresztények sem élünk úgy, ahogy Isten szeretné.
A médiában naponta többször elhangzik, hogy keresztény országot szeretnénk, meg akarjuk őrizni a keresztény értékeket. (ez nem politika) Szépen hangzik, de ha nekünk, akik katolikusnak (vallásosnak, v. kereszténynek) tartjuk magunkat, nem fontos, hogy gyakoroljuk, éljük a kereszténységünket, akkor mire számítunk a világi emberektől.
Elhatalmasodik a bűn !?- Túlárad a kegyelem!?
Egy Mózesről szóló filmet néztem tegnap, ami nagyon elgondolkodtatott. (Tíz parancsolat c.) Hitelesen ábrázolta a bibliai történetet a születésétől egészen addig, amíg a zsidó nép élére állva elindul, hogy megszabadítsa a népét, hogy kivezesse a rabságból. (Ajánlom elolvasni a biblia ezen részét!)
Igazán a fáraó alakja ragadott meg és azt éreztem hasonló zajlik ma is. Isten, folyamatosan hív minket, szól hozzánk felhasználva embereket (papokat, világiakat) arra, hogy felnyissák a nép szemét, hogy az életüket helyes irányba, az Isten szerinti élet irányába tereljék. Pedig érdemes lenne figyelni, kutatni nekünk is mire vagyunk elhíva, mit is akar velünk Isten?
Ezzel szemben az elutasítás, keménység, okoskodás, hatalomvágy, önzés, bálványimádás, hitetlenség – vagyis az ördög munkálkodik. De vajon meddig tűri ezt a mi irgalmas Istenünk?
A fáraónak az a kemény hét csapás is nehezen lett elegendő arra, hogy „megadja” magát. Az operatőr nagyszerű képekkel illusztrálta a fáraó keményszívűségét. Engem megdöbbsentettek a képek, és maga a történet is. Hát nem ilyenek vagyunk mi is? Tulajdonképpen Isten az, aki küzd értünk. Isten vágyik a velünk

való találkozásra, hisz „apa”, aki szereti a gyerekeit és a legjobbat akarja nekik. Vasárnap is várt ránk és mindennap. Az Úr napja az Ő napja kellene legyen! Az Úr napját szenteld meg! Így szól a parancs. Egy kis időt adjunk Neki! Olvassuk a bibliát? Érdemes! Isten, már rég „bejelölt” minket a közösségi oldalán csak mi még vagy nem vettük észre, vagy nem akarunk barátkozni Vele, nem akarjuk követni!
Landesz Rita